

31 Μαρτίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΚΗΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 686/86,
728/86, 729/86, 738/86, 747/86,
748/86, 749/86).

-
- 5 Αστυνομία — Προαγωγές — Κατά πόσο οι επίδικες προαγωγές έγιναν με βάση τους Κανονισμούς του 1983, που ακυρώθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο ή με βάση τους Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμοί, 1958, που ανεβίωσαν με το νόμο 78/86 — Συμπέρασμα ότι έγιναν με βάση τους τελευταίους — Η εξ ανάγκης απουσία Τούρκου αξιωματικού από την Επιτροπή Επιλογής δεν μπορούσε να αλλοιώσει το συμπέρασμα.
- 10 Αστυνομία — Προαγωγές — Παράλειψη λεπτομερούς επεξηγήσεως της συγκρίσεως, που έγινε μεταξύ των υποψηφίων — Στη συγκεκριμένη περίπτωση το κενό συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων.
- 15 Αστυνομία — Προαγωγές — Οι περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμοί — Σύσταση από το Συμβούλιο Επιλογής προς τον Αρχηγό Αστυνομίας — Γενική αναφορά στη σύσταση σε αξιολόγηση όλων των στοιχείων, περιλαμβανομένων των αποτελεσμάτων της συνέντευξης — Η μέθοδος αυτή είναι αποδεκτή, αλλά είναι προτιμότερο να γίνεται ειδική αναφορά στα αποτελέσματα της συνέντευξης
- 20 — Στην περίπτωση αυτή η αξιολόγηση υποστηρίζεται από τα στοι-

χεία των φακέλων και η απόδοση στις συνεντεύξεις δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, παράγοντας αποφασιστικής σημασίας.

Αστυνομία — Προαγωγές — Οι Περί Αστυνομίας (Γενικοί) Κανονισμοί, 1958, Καν. 2(2) — Αξία, προσόντα (ακαδημαϊκά) και αρχαιότητα — Πρωταρχικό κριτήριο είναι η "αξία", ως ορίζεται στον Καν. 2(2). 5

Αστυνομία — Προαγωγές — Οι Περί Αστυνομίας (Γενικοί) Κανονισμοί, 1958, (Καν. 2(2)) — Αφοσίωση στο Κράτος Δικαίου και τους δημοκρατικούς θεσμούς — Στοιχείο μεγάλης σημασίας στον καθορισμό του κριτηρίου της "αξίας". 10

Αστυνομία — Προαγωγές — Επιλογή των καταλληλοτέρων υποψηφίων — Είναι έργο του διορίζοντος οργάνου — Ο έλεγχος του Δικαστηρίου αυτού αφορά την νομιμότητα. 15

Οι παρούσες Αιτήσεις Ακυρώσεως απορρίφθηκαν, γιατί το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έγιναν στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας, που παρείχε ο νόμος. Τα νομικά ζητήματα, που προέκυψαν κατά την εκδίκαση και ο τρόπος, που επιλύθηκαν φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. 20

Οι αιτήσεις ακυρώσεως απορρίπτονται χωρίς διαταγή για έξοδα. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Stavrou and Others v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 359, 30

Lefkatis and Others v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 1372,

Alexandra Rent a Car v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 1105, 35

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3 Α.Α.Δ. 475,

Christoudias v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 657,

Republic v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081, 40

Ηλιάδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 479.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Αρχηγού της 45

Αστυνομίας με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Ανώτερου Υπαστυνόμου (Αστυνόμου Β΄) αντί των αιτητών.

- 5 Α. Χαβιαράς, για τους Αιτητές στην υπόθεση 686/86.
Μ. Τσαγγαρίδης για Ε. Ευσταθίου, για τους Αιτητές στις υποθέσεις 728/86, 729/86.
- 10 Φ. Κληρίδης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 738/86.
Α. Παπαχαραλάμπους, για τους Αιτητές στις υποθέσεις 747/86, 748/86, 749/86, 761/86 και 762/86.
- 15 Ρ. Μιχαηλίδης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 757/86.
Α. Χριστοφίδου (Δνίς) για Α. Μάγο, για τον Αιτητή στην υπόθεση 765/86.
- 20 Α. Χριστοφίδου (Δνίς) για Σ. Πατσαλίδη, για τον Αιτητή στην υπόθεση 773/86.
Α. Χριστοφίδου (Δνίς) για Κ. Μελά, για τον Αιτητή στην υπόθεση 774/86.
- 25 Β. Χαράκης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 775/86.
Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων οι αιτήσεις.
- 30 Κ. Κούσιος, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 2, 11 και 12 στην 728/86, 11 και 12 στην 765/86, 3 και 4 στην 773/86, 13, 16, 25 και 26 στην 774/86 και 3, 12 και 14 στην 775/86.
- 35 Α. Ποιητής, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 8 και 14 στην 728/86, 4 και 10 στην 757/86, 13 και 14 στην 765/86, 6 στην 773/86.
- 40 Ι. Τυπογράφος, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 18 στην 728/86, 2 και 4 στην 729/86, 2 και 9 στην 747/86, 2 και 9 στην 748/86, 2 και 9 στην 749/86, 13 στην 757/86, 9 στην 761/86, 9 στην 765/86, 9 στην 773/86, 11 και 32 στην 774 και 20 στην 775/86.
- 45 Ρ. Σχίζας, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 1 στην 729/86, 1 στην 747/86, 1 στην 748/86, 1 στην 749/86, 6 στην

761/86, 12 στην 773/86, 4 και 8 στην 774/86.

ΠΙΚΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας στις 26/9/86 η οποία εγκρίθηκε από τον Υπουργό Εσωτερικών και δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές στις 29/9/86 (Αρ. 39, Τόμος ΧΧΩΠ, σ.305) είναι το επίδικο θέμα των 14 συνεκδικαζόμενων προσφυγών. Με την απόφαση αυτή είχαν προαχθεί τα 35 ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ανώτερου Υπαστυνόμου (Αστυνόμος Β'). Πριν από την προαγωγή τους τα ενδιαφερόμενα μέρη και οι 15 αιτητές (στην Προσφυγή 686/86 οι αιτητές είναι δύο) κατείχαν τη θέση του Υπαστυνόμου και όλοι ήταν μεταξύ των 190 υποψηφίων που συστήθηκαν για προαγωγή σε Ανώτερο Υπαστυνόμο.

Η αξιολόγηση των υποψηφίων έγινε σε πρώτο στάδιο από το Συμβούλιο Επιλογής Προαγωγών, που συγκροτήθηκε από τους κ.κ. Α. Οικονόμου, Υπαρχηγό Αστυνομίας, Α. Ποταμάρη, Β' Αρχηγό Αστυνομίας, και Α. Χαβιαρά, Ανώτερο Υπαστυνόμο. Ενώπιον του Συμβουλίου τέθηκαν οι συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών ή των Διοικητών Μονάδων στις οποίες υπηρετούσαν, όπως και οι προσωπικοί φάκελοι των υποψηφίων.

Μετά τις συνεντεύξεις των υποψηφίων, τη μελέτη και σύγκριση των ενώπιόν του στοιχείων, το Συμβούλιο προέβη στην τελική αξιολόγηση την οποία υπέβαλε μαζί με τους προσωπικούς φακέλους και όλα τα συνοδευτικά στοιχεία στον Αρχηγό της Αστυνομίας - το αρμόδιο όργανο βάσει του άρθρου 13(2) του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, για τη διενέργεια των προαγωγών.

Μετά από τη συνεκτίμηση όλων των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν του, τα οποία εξειδικεύονται στην επιστολή του στον Υπουργό Εσωτερικών στις 26/9/86, και με κριτήριο την αξία, προσόντα και αρχαιότητα, ο Αρχηγός της Αστυνομίας κατέληξε στην απόφαση ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν οι καταλληλότεροι για προαγωγή την απόφασή του υπέβαλε στον Υπουργό Εσωτερικών μαζί με όλα τα στοιχεία τα οποία ο ίδιος έλαβε υπόψη. Η απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας υπόκειται στην έγκριση του Υπουργού των Εσωτερικών. Ο Υπουργός έδωσε την έγκρισή του και επικύρωσε την απόφαση του Αρχηγού

αφού έλαβε υπόψη του, όπως αναφέρεται στο σχετικό σημείωμα, όλα τα δεδομένα τα οποία έθεσε ενώπιόν του ο Αρχηγός της Αστυνομίας για όλους τους υποψηφίους.

5 Εκτός από την Προσφυγή 774/86· στην οποία είχαν προσβληθεί οι προαγωγές και των 35 ενδιαφερόμενων μερών, στις υπόλοιπες προσφυγές αμφισβητείται ο διορισμός περιορισμένου αριθμού ενδιαφερόμενων μερών που καθορίζονται στην κάθε προσφυγή. Η Προσφυγή 774/86
10 αποσύρθηκε εναντίον δύο ενδιαφερόμενων μερών, των Α. Γιαννάκη και Α. Δημητρίου· και άλλες προσφυγές αποσύρθηκαν εναντίον ορισμένων ενδιαφερόμενων μερών εναντίον των οποίων αρχικά εστρέφοντο, όπως καθορίζεται στα πρακτικά του Δικαστηρίου.

15 Η συνεκδίκηση των υποθέσεων δε συνεπάγεται βεβαίως εξομοίωση των λόγων για τους οποίους προσβάλλονται οι προαγωγές των συγκεκριμένων ενδιαφερόμενων μερών στην κάθε υπόθεση. Η συνεκδίκηση αποβλέπει πρωτίστως
20 στην αντιμετώπιση κοινών νομικών σημείων και γεγονότων. Πράγματι, οι προσφυγές εγείρουν πολλά κοινά νομικά σημεία ενώ το υπόβαθρο των γεγονότων και των 14 προσφυγών είναι το ίδιο· δηλαδή, η φύση των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον του Συμβουλίου Επιλογής, αργότερα
25 ενώπιον του Αρχηγού της Αστυνομίας και, τέλος, ενώπιον του Υπουργού των Εσωτερικών.

Είναι η θέση των αιτητών ότι οι προαγωγές διενεργήθηκαν βάσει Κανονισμών οι οποίοι είχαν κηρυχθεί άκυροι
30 από το Δικαστήριο. Στην υπόθεση *Stavrou and Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 359, 361, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση στην υπόθεση *Lefkatis and Others v. Republic* (1985) 3
35 C.L.R. 1372, βάσει της οποίας οι περί Αστυνομίας (Προαγωγαί) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί, 1983 (ΚΔΠ 184/83) είχαν κηρυχθεί άκυροι. Οι λόγοι ακυρότητας επεξηγούνται τόσο στην πρωτόδικη όσο και στην απόφαση της Ολομέλειας. Θέση των αιτητών είναι ότι οι προαγωγές έγιναν βάσει των ακυρωθέντων Κανονισμών.

40 Το αντίθετο έχουν υποστηρίξει οι καθ' ων οι αιτήσεις και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Εισήγησή τους είναι ότι οι προαγωγές έγιναν βάσει των περί Αστυνομίας (Προαγω-

γαί) Κανονισμών 1958, οι οποίοι είχαν αναβιώσει και τέ-
 θηκαν σε ισχύ με τον περί Αστυνομίας (Τροποποιητικό)
 Νόμο 1986 (Ν. 78/86). Η διαδικασία που ακολουθήθηκε
 για τη διενέργεια των προαγωγών συνάδει με τους Κανονι- 5
 σμούς του 1958. Στην ίδια την απόφαση μνημονεύεται ότι
 οι προαγωγές έγιναν βάσει των περί Αστυνομίας Κανονι-
 σμών που ίσχυαν πριν από τη θέσπιση του Νόμου 29/66·
 δηλαδή, των Κανονισμών του 1958. Ας σημειωθεί ότι οι
 ακυρωθέντες Κανονισμοί του 1983 πρόβλεπαν, εκτός από
 τη συγκρότηση συμβουλίου επιλογής, και τη σύσταση επι- 10
 τροπής αξιολόγησης. Προς επίρρωση του επιχειρήματος
 ότι οι προαγωγές δεν έγιναν βάσει των Κανονισμών του
 1958, ο δικηγόρος των αιτητών στην Προσφυγή Αρ. 738/
 86 υπογράμμισε το γεγονός ότι δε μετείχε Τούρκος αξιω-
 ματικός στη σύνθεση του Συμβουλίου Επιλογής όπως 15
 προβλέπουν οι Κανονισμοί του 1958. Η απουσία Τούρκου
 αξιωματικού της Αστυνομίας δε χαρακτηρίζει το νομικό
 υπόβαθρο της πράξης. Επισημαίνεται ότι δεν υπηρετούν
 Τούρκοι στην αστυνομική Δύναμη μετά την αποχώρησή
 τους κατά το τέλος του 1963. Όπως είναι πρόδηλο η συμ- 20
 μετοχή Τούρκου αξιωματούχου απέβλεπε στην εξασφάλι-
 ση του κοινοτικού ισοζυγίου στη σύνθεση της αστυνομίας.
 Μετά την αποχώρηση των Τούρκων η σχετική πρόνοια
 έχει εξ αντικειμένου ατονίσει. Προκύπτει ότι οι προαγω-
 γές έγιναν βάσει των Κανονισμών του 1958. 25

Κοινή θέση των αιτητών είναι ότι η τελική απόφαση
 δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη. Η αιτιολόγηση των διοι-
 κητικών αποφάσεων είναι συστατικό στοιχείο της ίδιας
 της απόφασης και θεμελιακός κανόνας του διοικητικού 30
 δικαίου. Στην απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας κα-
 θορίζονται το υλικό και τα κριτήρια τα οποία είχαν λη-
 φθεί υπόψη για την αξιολόγηση των υποψηφίων. Τα κρι-
 τήρια αυτά είναι αναντίλεκτα ορθά. Η αξία, ως πρω-
 ταρχικό στοιχείο προαγωγής, καθορίζεται στους ίδιους 35
 τους Κανονισμούς του 1958. Ο Κανόνας 2(2) ορίζει ότι το
 σημαντικότερο στοιχείο για την προαγωγή των μελών της
 Δύναμης είναι η επαγγελματική ικανότητα σε συνδυασμό
 με τις άλλες ιδιότητες που εξειδικεύει ο Κανονισμός, δη-
 λαδή, 40

(α) ατομικά ηγετικά προσόντα,

(β) νομιμοφροσύνη,

(γ) πρωτοβουλία, ανωτερότητα χαρακτήρα, και

5 (δ) σωστή εκτίμηση της αποστολής της αστυνομικής Δύναμης.

Επομένως σωστά είχε καθορισθεί το μέτρο κρίσεως των υποψηφίων. Ότι δεν επεξηγείται λεπτομερώς είναι η
10 σύγκριση μεταξύ των υποψηφίων. Και το ερώτημα το οποίο πρέπει να απαντηθεί είναι αν η έλλειψη της επεξήγησης αυτής συμπληρώνεται αναντίλεκτα με τα στοιχεία τα οποία ήταν ενώπιον του Αρχηγού της Αστυνομίας (βλ. *Alexandra Rent a Car v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1105.
15 *Κυριάκος Γεωργίου ν. Δημοκρατίας και Άλλου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 475). Ο Πίνακας "Τ" που ετοιμάστηκε με οδηγίες του δικαστηρίου δίνει μια συνοπτική εικόνα της αξίας των υποψηφίων όπως αντικειμενικά προκύπτει από τα στοιχεία που αξιολόγησε ο Αρχηγός της Αστυνομίας. Συ-
20 νεκτίμηση των στοιχείων αυτών αποκαλύπτει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερετερούσαν έναντι των αιτητών κρινόμενοι με το μέτρο που καθορίζουν οι Κανονισμοί όπως υιοθετήθηκε από το αρμόδιο όργανο.

25 Μεταξύ των στοιχείων που συνεκτιμήθηκαν ήταν και η αξιολόγηση του Συμβουλίου Επιλογής η οποία περιέχεται στον πίνακα που επισυνάπτεται στην επιστολή της 30ής Αυγούστου, 1986, στον Αρχηγό της Αστυνομίας. Η αξιολόγηση έγινε με βάση τα στοιχεία που περιείχοντο στους
30 προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων, τις συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών Επαρχίας ή των Διοικητών Μονάδων, και τις εντυπώσεις της Επιτροπής από την προσωπική συνέντευξη των υποψηφίων. Οι συστάσεις της
35 Επιτροπής βασίζονται στην αξιολόγηση όλων των στοιχείων χωρίς ιδιαίτερη αναφορά σε κανένα από αυτά, περιλαμβανομένων και των αποτελεσμάτων της συνέντευξης. Η μέθοδος αυτή της αξιολόγησης των υποψηφίων δεν είναι απαράδεκτη παρόλο που η εικόνα θα ήταν πληρέστερη αν γινόταν ειδική αναφορά στα αποτελέσματα της
40 συνέντευξης. Σύγκριση μεταξύ των συστάσεων του Συμβουλίου και του συνόλου των στοιχείων που αφορούν τους υποψηφίους, όπως διαγράφονται στο γενικό συγκριτικό πίνακα (Τεκμήριο "Τ"), τείνουν να καταδείξουν ότι η

αξιολόγηση του Συμβουλίου υποστηρίζεται σε μεγάλο βαθμό από την αντικειμενική υπόσταση των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων. Η απόδοση στις συνεντεύξεις ήταν, εν πάση περιπτώσει, παράγοντας όχι καθοριστικής σημασίας για την αξιολόγηση των υποψηφίων, λαμβάνοντας υπόψη τη μακρά τους υπηρεσία και τις ευκαιρίες που είχαν στη διάρκεια της θητείας τους στην αστυνομία να επιδείξουν τις ικανότητες και τις αρετές τους (βλ. *Christoudias v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 657, *Republic v. Panayiotides* (1987) 3 C.L.R. 1081. *Κωνσταντίνος Ηλιάδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 479). Μόνο σε ελάχιστες περιπτώσεις δεν υπάρχει απόλυτη σύμπτωση μεταξύ των συστάσεων του Συμβουλίου και των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων, όπως συνοψίζονται στον Πίνακα "Τ". Χαρακτηριστική περίπτωση είναι εκείνη του ενδιαφερόμενου μέρους Χρ. Βιολάρη ο οποίος ενώ χαρακτηρίζεται από τον Αστυνομικό Διευθυντή ως "Εξαιρετος" και τα στοιχεία του φακέλου του τον φέρουν ως "..... αξιωματικό εξαιρετης αξίας .....", αξιολογήθηκε από την Επιτροπή ως "Λίαν Καλός". Και στην περίπτωση του κ. Βιολάρη περαιτέρω εξέταση των στοιχείων της επίδοσής του φανερώνει ότι η εικόνα αναφορικά με την αξία του δεν είναι αναντίλεκτα εξαιρετη. Μελέτη των συστάσεων της Επιτροπής σε συσχετισμό με τα επί μέρους στοιχεία κρίσεως των υποψηφίων (αιτητών-ενδιαφερόμενων μερών) αποκαλύπτει ότι η αξία της υπηρεσίας τους αποτέλεσε τη βάση των συστάσεων που έγιναν. Οι συστάσεις όχι μόνο δεν αντικρούονται από τα αντικειμενικά στοιχεία ενώπιον της Επιτροπής αλλά βρίσκονται ουσιαστικά σε αρμονία με αυτά.

Καταλήγω με τη διαπίστωση ότι δεν έχει προκύψει κανένα στοιχείο που να δημιουργεί αμφιβολίες ως προς τη βάση και τα στοιχεία αξιολόγησης των υποψηφίων, δηλαδή -

(α) το περιεχόμενο των προσωπικών τους φακέλων,

(β) τις συστάσεις των Αστυνομικών Διευθυντών ή των Διοικητών Μονάδων, και

(γ) των εντυπώσεων στη διάρκεια των προσωπικών συνεντεύξεων.

Δε διαπιστώνω ο,τιδήποτε που να καταμαρτυροί πλάνη ως προς τα γεγονότα που λήφθηκαν υπόψη και τη σημασία τους.

- 5 Οι προσωπικοί φάκελοι των υποψηφίων περιέχουν λεπτομερή κατάσταση των υπηρεσιακών στοιχείων του κάθε υποψηφίου, περιλαμβανομένων των προσόντων, τους τόπους υπηρεσίας, και των ηθικών αμοιβών. Επίσης τα στοιχεία αυτά συνοψίζονται σε Δελτίο που χαρακτηρίζεται ως
10 "Καρτέλλα" και παρέχει πρόσθετη πηγή πληροφοριών για την υπηρεσία των υποψηφίων.

- Ένας αριθμός αιτητών πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι τα προσόντα τους δεν έτυχαν της αναγκαίας αναγνώρισης ή
15 ότι η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω εσφαλμένης εκτίμησης τους (Αιτητές Μάκης Π/Χαραλάμπος, Προσφυγή 728/86, Στέλιος Ν. Πάρπας, Προσφυγή 729/86, Παν. Μιχαηλίδης, Προσφυγή 738/86, Μιλτ. Νεοκλέους, Προσφυγή 757/86, Στέφανος Χαραλάμπος, Προσφυγή 765/86, Πανίκος Προκοπίου, Προσφυγή 774/86, και Γιάγκος Παναγιώτου, Προσφυγή 775/86).

- Άλλοι αιτητές έχουν διατυπώσει τη θέση ότι έχει παραγνωρισθεί η αρχαιότητά τους ή ότι δε δόθηκε η δέουσα σημασία στον παράγοντα αυτό ως στοιχείο κρίσεως για την επιλογή των καταλληλοτέρων για προαγωγή (Αιτητές Δημ. Σωτηριάδης και Χαρ. Ελευθερίου, Προσφυγή 686/86, Μ. Παπαχαράλαμπος, Προσφυγή 728/86, Παν. Μιχαηλίδης, Προσφυγή 738/86, Α. Μιλτιάδου, Προσφυγή 747/86,
30 Γ. Δανός, Προσφυγή 748/86, Α. Χατζησάββας, Προσφυγή 749/86, Α. Δαμιανού, Προσφυγή 761/86, Λ. Πιτσιλλίδης, Προσφυγή 762/86, Στέφανος Χαραλάμπος, Προσφυγή 765/86, Χαρ. Ταλιαδώρος, Προσφυγή 773/86, και Γ. Παναγιώτου, Προσφυγή 775/86).

- 35 Τόσο η αρχαιότητα όσο και τα ακαδημαϊκά προσόντα περιλαμβάνονται μεταξύ των στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη για την προαγωγή των μελών της Δύναμης σε ανώτερες θέσεις. Ο παράγοντας όμως "αξία", όπως ορίζεται
40 από το άρθρο 2(2) των Κανονισμών του 1958 και συσχετίζεται με τις ανάγκες και την αποστολή της Αστυνομικής Δύναμης, είναι το πρωταρχικό στοιχείο για την αξιολόγηση των υποψηφίων. Ο Κ2(2) συνάδει με το γενικότερο

συμφέρον του δημοσίου για τη στελέχωση των δημόσιων υπηρεσιών με βάση την αξιοκρατία. Στην περίπτωση της Αστυνομικής Δύναμης τα προσόντα που απαιτεί ο Κ.2(2) συναρτώνται άμεσα με τη φύση της αποστολής του Αστυνομικού Σώματος.

5

Οι σχετικοί Κανονισμοί δεν προβλέπουν επιτυχία σε οποιαδήποτε εξέταση για προαγωγή σε Ανώτερο Υπαστυνόμο. Εξετάσεις απαιτούνται για προαγωγή στη θέση Λοχία και Υπαστυνόμου. Δεν τίθενται υπό κρίση οι προαγωγές των ενδιαφερόμενων μερών στους βαθμούς εκείνους. Η διαπίστωση του Δικαστηρίου είναι ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή.

10

15

Δεν υπάρχει τίποτε ενώπιόν μου που να καταδεικνύει ότι είτε το Συμβούλιο Επιλογής είτε ο Αρχηγός της Αστυνομίας είχαν πλανηθεί ή παρανοήσει τα προσόντα οποιουδήποτε υποψηφίου, ή ότι παρέλειψαν να τα αξιολογήσουν σωστά μέσα στο νομικό πλαίσιο που θέτουν οι Κανονισμοί.

20

Ο Στέφανος Χαραλάμπους, αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 765/86, εισηγήθηκε ότι είχε παραγνωριστεί η προσφορά του για την προστασία του κράτους από την παρανομία· συγκεκριμένα, η προσφορά του ως υπευθύνου του Αστυνομικού Σταθμού Δευτεράς για τη ματαίωση σχεδίων για την κατάληψή του. Η αφοσίωση των μελών της Αστυνομίας στο κράτος δικαίου και τους δημοκρατικούς θεσμούς αποτελεί στοιχείο μεγάλης σημασίας για τον καθορισμό του παράγοντα "αξία" στο πλαίσιο αξιολόγησης των υπηρεσιών των μελών της Δύναμης. Στην Κύπρο έχει απειληθεί επανειλημμένα όχι μόνο η έννομη τάξη αλλά και η ίδια η υπόσταση του κράτους· πριν και κατά το πραξικόπημα και με την τούρκικη εισβολή. Η προσήλωση των οργάνων της τάξης στους Νόμους της Πολιτείας και η ετοιμότητά τους να υπερασπίσουν τους δημοκρατικούς θεσμούς της χώρας, και πράξεις που καταμαρτυρούν αυτή την προσήλωση και ετοιμότητα, αποτελούν παράγοντα εξαιρετικής σπουδαιότητας στην αξιολόγηση των υπηρεσιών των μελών του Αστυνομικού Σώματος. Η υπηρεσία και οι ηθικές αμοιβές τόσο του κ. Χαραλάμπους όσο και των άλλων υποψηφίων, ήταν ενώπιον της Επιτροπής Επι-

30

35

40

λογής όσο και του Αρχηγού της Αστυνομίας. Η αξιολόγηση και η τελική απόφαση για την επιλογή των καταλληλοτέρων είναι έργο των αρμόδιων διοικητικών οργάνων· όχι του δικαστηρίου. Η αναθεωρητική δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος περιορίζεται στο δικαστικό έλεγχο της νομιμότητας της πράξης και τη διαπίστωση κατά πόσο τηρήθηκαν οι κανόνες της χρηστής διοίκησης. Δεν υπάρχει τίποτε ενώπιον του δικαστηρίου που να καταδεικνύει ότι ο παράγοντας αυτός δεν αξιολογήθηκε σωστά στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας των αρμόδιων οργάνων.

Άλλα παράπονα που έχουν διατυπωθεί από ορισμένους αιτητές (Μιλτ. Νεοκλέους, Προσφυγή 737/86, Παν. Μιχαηλίδης, Προσφυγή 738/86, Παν. Προκοπίου, Προσφυγή 774/86, και Γ. Παναγιώτου, Προσφυγή 775/86), αφορούν την υπηρεσία τους. Συγκεκριμένα, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι, ή δεν αξιολογήθηκε σωστά η υπηρεσία τους στην Αστυνομική Σχολή, στην Εισαγγελία, ή ως υπευθύνων Αστυνομικών Σταθμών. Η υπηρεσία των αιτητών στους διάφορους κλάδους της αστυνομίας ήταν ενώπιον των αρμοδίων οργάνων και δεν υπάρχει τίποτε που να καταμαρτυροί ότι δε λήφθηκε υπόψη ή δεν αξιολογήθηκε σωστά. Υπηρεσία στην Αστυνομική Σχολή ή σε οποιοδήποτε τμήμα της Δύναμης δεν αποτελεί πρόσθετο ή πρόσόν ιδιαίτερης σημασίας.

Το γεγονός ότι πληρώθηκαν πολλές θέσεις ταυτόχρονα, σε συσχετισμό με το μεγάλο αριθμό των υποψηφίων, δημιουργεί εξ αντικειμένου δυσχέρειες στον προσδιορισμό του υπόβαθρου της απόφασης, ιδιαίτερα στον καθορισμό των συγκριτικών στοιχείων. Είναι επιθυμητό, ως θέμα καλής διοίκησης, να αποφεύγεται η πλήρωση πολλών θέσεων ταυτόχρονα - διαδικασία που επαυξάνει την πιθανότητα λάθους και μειώνει την επιθυμητή άνεση για την εκτέλεση του διοικητικού έργου.

Καταλήγω ότι η απόφαση λήφθηκε από το αρμόδιο όργανο - τον Αρχηγό της Αστυνομίας - επικυρώθηκε από τον Υπουργό των Εσωτερικών, όπως προβλέπει η νομοθεσία, και είχε ληφθεί μέσα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει ο νόμος. Η αιτιολογία της απόφασης συμπληρώνεται από το περιεχόμενο των φακέλων και

υποστηρίζεται αντικειμενικά από το σύνολο των στοιχείων κρίσεως που είχε ενώπιόν της η αρμόδια αρχή.

Οι προσφυγές απορρίπτονται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στο σύνολό της βάσει του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 5

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.